

Věc C-580/21

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce

Datum doručení:

22. září 2021

Předkládající soud:

Bundesgerichtshof (Německo)

Datum předkládacího rozhodnutí:

6. července 2021

Žalobkyně a navrhovatelka v řízení o opravném prostředku „Revision“:

EEW Energy from Waste Großräschen GmbH

Žalovaná a odpůrkyně v řízení o opravném prostředku „Revision“:

MNG Mitteldeutsche Netzgesellschaft Strom GmbH

BUNDESGERICHTSHOF (SPOLKOVÝ SOUDNÍ DVŮR, Německo)

USNESENÍ

[*omissis*]

Vyhlášené dne:

6. července 2021

[*omissis*]

ve věci

EEW Energy from Waste Großräschen GmbH, [*omissis*] Großräschen,

žalobkyně a navrhovatelky v řízení o opravném prostředku „Revision“,

[*omissis*]

proti

MNG Mitteldeutsche Netzgesellschaft Strom GmbH, [omissis] Kabelsketal,

žalované a odpůrkyni v řízení o opravném prostředku „Revision“,

[omissis]

Vedlejší účastnice podporující žalovanou:

50Hertz Transmission GmbH, [omissis] Berlín,

[omissis]

Senát Bundesgerichtshof (Spolkový soudní dvůr) pro hospodářskou soutěž (Kartellsenat) při ústním jednání konaném dne 20. dubna 2021 [omissis]

rozhodl takto:

I. Řízení se přerušuje.

II. Soudnímu dvoru Evropské unie se za účelem výkladu čl. 16 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES (Úř. věst. 2009, L 140, s. 16) předkládají následující předběžné otázky:

1. Musí být čl. 16 odst. 2 písm. c) ve spojení s čl. 2 písm. a) a e) směrnice 2009/28/ES vykládán v tom smyslu, že je třeba při distribuci elektřiny do sítě upřednostňovat i taková výrobní zařízení, ve kterých je elektřina vyráběna metodou tepelného využití směsného odpadu, přičemž daný odpad obsahuje proměnlivý podíl biologicky rozložitelného průmyslového a komunálního odpadu?
2. V případě kladné odpovědi na první otázku: Je upřednostnění při distribuci elektřiny podle čl. 16 odst. 2 písm. c) směrnice 2009/28/ES závislé na výši podílu biologicky rozložitelného odpadu použitého při výrobě elektřiny způsobem uvedeným v první otázce?
3. V případě kladné odpovědi na druhou otázku: Existuje určitá hranice relevantnosti podílu biologicky rozložitelného odpadu, při jejímž nedosažení je vyloučeno, aby se na vyrobenou elektřinu použila pravidla vztahující se na elektřinu z obnovitelných zdrojů energie?
4. V případě kladné odpovědi na třetí otázku: Jakému podílu tato hranice odpovídá nebo jak je třeba ji stanovit?

5. V případě kladné odpovědi na první a druhou otázku: Lze při uplatňování pravidel vztahujících se na elektřinu z obnovitelných zdrojů energie na elektřinu, která byla pouze částečně vyrobena z biologicky rozložitelného odpadu, použít právní úvahu, na které je založen čl. 5 odst. 3 druhý pododstavec směrnice 2009/28/ES, takovým způsobem, že se tato pravidla použijí pouze na část elektřiny vyrobenou z obnovitelných zdrojů energie a tato část se vypočítá na základě energetického obsahu každého zdroje energie?

Odůvodnění:

- 1 I. Žalobkyně provozuje zařízení na energetické využití odpadů spalováním, v němž vyrábí elektřinu a teplo. V zařízení je formou spalování využívána biogenní složka odpadu, jejíž podíl se mění a podle tvrzení žalobkyně činí až 50 %, a to aniž je oddělena od ostatních složek odpadu. Elektřinu vyrobenou v daném zařízení žalobkyně částečně dodává do distribuční soustavy žalované, se kterou má uzavřenou smlouvu o připojení a dodávce elektřiny do sítě.
- 2 V letech 2011 až 2016 žalovaná v rámci svého řízení bezpečnosti sítě žalobkyni v celé řadě případů vyzvala k přechodnému omezení dodávky elektřiny z důvodu přetížení sítě. Žalobkyně z tohoto důvodu vůči žalované vznáší nároky na odškodnění ve výši 2,24 mil. eur, které mimo jiné opírá o takzvané ustanovení o odstranění tvrdosti (Härtefallregelung) obsažené v Gesetz für den Vorrang Erneuerbarer Energie (zákon o upřednostňování energie z obnovitelných zdrojů) ve znění účinných mezi 1. lednem 2011 a 31. červencem 2014, jakož i v Gesetz für den Ausbau Erneuerbarer Energien (zákon o rozvoji energií z obnovitelných zdrojů) ve znění účinném mezi 1. srpnem 2014 a 31. prosincem 2016 (dále společně jen „zákon o energiích z obnovitelných zdrojů“).
- 3 II. Pro rozhodnutí o opravném prostředku „Revision“ jsou relevantní ustanovení německého zákona o energiích z obnovitelných zdrojů ve třech různých zněních, která jsou po obsahové stránce totožná nebo si, pokud jde o jejich normativní obsah, odpovídají. Tato ustanovení ve znění zákona o energiích z obnovitelných zdrojů, které se mj. použije na projednávanou věc a které bylo účinné mezi 1. lednem 2012 a 31. červencem 2014 (dále jen „EEG 2012“), zní takto:

§ 3 Vymezení pojmů

Pro účely tohoto zákona se rozumí

1. „zařízením“ každé zařízení pro výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů [...]
3. „energiemi z obnovitelných zdrojů“ [...] energie z biomasy [...], jakož i z biologicky rozložitelné části komunálního a průmyslového odpadu [...]

§ 5 Připojení

- (1) Provozovatelé soustav jsou povinni bezodkladně a přednostně připojit zařízení pro výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů energie [...] ke své soustavě [...]

§ 8 Odběr, přenos a distribuce

- (1) Provozovatelé soustav jsou s výhradou § 11 povinni bezodkladně a přednostně uskutečnit odběr, přenos a distribuci veškeré nabídnuté elektřiny z obnovitelných zdrojů energie [...]. [...]

§ 11 Řízení dodávky elektřiny do sítě

- (1) Provozovatelé soustav jsou [...] ve výjimečných případech oprávněni regulovat zařízení, která jsou přímo nebo nepřímo připojena k jejich soustavě, [...] pokud
  1. by jinak v dané oblasti sítě včetně jejích předcházejících částí došlo k přetížení sítě,
  2. je zachováno upřednostnění elektřiny z obnovitelných zdrojů energie [...], pokud není nutné, aby byla v síti za účelem zajištění bezpečnosti a spolehlivosti systému dodávek elektřiny ponechána jiná zařízení pro výrobu elektřiny, [...]

§ 12 Ustanovení o odstranění tvrdosti

- (1) Dojde-li z důvodu přetížení sítě ve smyslu § 11 odst. 1 ke snížení dodávky elektřiny ze zařízení pro výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů energie [...], musí být dotčeným provozovatelům [...] poskytnuto odškodnění za 95 procent ušlých příjmů navýšených o dodatečně vzniklé náklady a snížených o ušetřené náklady. [...]

§ 16 Nárok na úhradu

- (1) Za elektřinu ze zařízení, která využívají výlučně obnovitelné zdroje energie [...], musí provozovatelé soustav provozovatelům zařízení poskytnout přinejmenším úhradu stanovenou v souladu s § 18 až 33. [...]

- 4 Výše uvedeným ustanovením odpovídají § 3 odst. 1 body 1 a 3, § 5 odst. 1, § 8 odst. 1, § 11 odst. 1, § 12 odst. 1 a § 16 odst. 1 zákona o energiích z obnovitelných zdrojů ve znění účinném mezi 1. lednem 2009 a 31. prosincem 2011 (dále jen „EEG 2009“), jakož i § 5 odst. 1 body 1 a 14, § 8 odst. 1, § 11 odst. 1, § 14 odst. 1, § 15 odst. 1 a § 19 odst. 1 zákona o energiích z obnovitelných zdrojů ve znění účinném mezi 1. srpnem 2014 a 31. prosincem 2016 (dále jen „EEG 2014“).

- 5 III. Úspěch opravného prostředku „*Revision*“ závisí na odpovědích na předběžné otázky. Před vydáním rozhodnutí je proto třeba přerušit řízení a na základě čl. 267 prvního pododstavce písm. b) a třetího pododstavce SFEU předložit Soudnímu dvoru Evropské unie žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.
- 6 1. Odvolací soud platební nároky vznesené žalobkyní na základě ustanovení o odstranění tvrdosti obsaženého v § 12 odst. 1 EEG 2009, § 12 odst. 1 EEG 2012 a § 15 odst. 1 EEG 2014 (dále společně jen „ustanovení o odstranění tvrdosti“) zamítl. Vzhledem k tomu, že elektřina vyrobená v zařízení žalobkyně není vyráběna výlučně z obnovitelných zdrojů energie, nelze dané zařízení kvalifikovat jako „zařízení pro výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů“ (dále jen „zařízení podle EEG“) ve smyslu ustanovení o odstranění tvrdosti.
- 7 2. Opravný prostředek „*Revision*“ směřující proti tomuto rozhodnutí by byl úspěšný, pokud by bylo třeba zařízení žalobkyně kvalifikovat jako zařízení podle EEG ve smyslu ustanovení o odstranění tvrdosti. Zařízení využívá směsný odpad, který obsahuje proměnlivý podíl biologicky rozložitelného komunálního a průmyslového odpadu. Využívá tedy – ovšem v rozsahu nepřesahujícím 50 % – i „energie z obnovitelných zdrojů“ ve smyslu definice obsažené v § 3 bodě 3 EEG 2009 a EEG 2012, jakož i § 5 bodě 14 EEG 2014.
- 8 b) Na rozdíl od názoru odvolacího soudu není použití ustanovení o odstranění tvrdosti zákona vyloučeno z toho důvodu, že zařízení žalobkyně nevyrábí elektřinu výlučně z obnovitelných zdrojů energie.
- 9 aa) Je pravda, že oblast působnosti zákona o energiích z obnovitelných zdrojů v prvotním znění, které nabylo účinnosti v roce 2000, byla omezena pouze na elektřinu, která je vyráběna výlučně z energie vody, větrné energie, solární energie slunečního záření, geotermální energie, skládkového plynu, kalového plynu z čistíren odpadních vod, důlního plynu nebo z biomasy. Při provádění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/77/ES ze dne 27. září 2001 o podpoře elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů energie na vnitřním trhu s elektřinou však byla oblast působnosti zákona o energiích z obnovitelných zdrojů v roce 2004 rozšířena (viz návrh zákona předložený spolkovou vládou, BR-Drucks. 15/04, s. 33). Tato směrnice v čl. 2 písm. c) „elektřinu vyrobenou z obnovitelných zdrojů energie“ definovala jako elektřinu vyrobenou v zařízeních, která využívají pouze obnovitelné zdroje energie, a část elektřiny vyrobenou z obnovitelných zdrojů energie v hybridních zařízeních, která využívají i konvenční zdroje energie. V zákoně o energiích z obnovitelných zdrojů se od té doby rozlišuje jednak mezi povinnostmi k poskytování úhrady a podpory, která je založena na zásadě výlučnosti (viz § 16 odst. 1 EEG 2009 a EEG 2012, § 19 odst. 1 EEG 2014), a jednak ustanoveními upravujícími povinnost zajistit připojení, odběr, přenos a distribuci (§ 5, 8 a 11 EEG 2009, jakož i EEG 2012, § 8, 11 a 14 EEG 2014), která se vztahují na všechna zařízení pro výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů energie ve smyslu směrnice 2001/77/ES.

- 10 bb) Ustanovení o odstranění tvrdosti, které má přednost před případnými nároky na odškodnění a na úhradu přiznanými z důvodu omezení provozu zařízení pro výrobu elektřiny, které vyplývají z právních předpisů v oblasti energetiky, se použije na všechna zařízení pro výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů energie ve výše uvedeném širokém smyslu unijního práva, tedy i na taková zařízení, která nevyužívají výlučně obnovitelné zdroje energie. Uvedené vyplývá jednak ze znění – z absence přídavného jména „výlučný“ –, jednak z kontextu systematického uspořádání zákona: Ustanovení o odstranění tvrdosti, které bylo do zákona o energiích z obnovitelných zdrojů nově začleněno v roce 2009, upravuje poskytování náhrady zařízením pro výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů energie v případě, že jsou vůči nim uplatněna opatření prováděná v rámci řízení dodávky elektřiny do sítě podle § 11 odst. 1 EEG 2009 a EEG 2012, jakož i § 14 odst. 1 EEG 2014. Jak vyplývá z § 8 odst. 1 EEG 2009 a EEG 2012 i z § 11 odst. 1 EEG 2014, představují opatření prováděná v rámci řízení dodávky elektřiny do sítě výjimku z povinnosti provozovatelů soustav přednostně odebírat elektřinu z obnovitelných zdrojů energie (viz důvodová zpráva k návrhu zákona předloženého spolkovou vládou v souvislosti se zněním zákona o energiích z obnovitelných zdrojů, které nabylo účinnosti v roce 2009, BT-Drucks. 16/8148, s. 46). Pokud je tedy v zařízení vyráběna „elektřina z obnovitelných zdrojů energie“, kterou je podle ustanovení zákona o energiích z obnovitelných zdrojů třeba dodávat do sítě přednostně, má snížení nebo přerušování odběru elektřiny ze strany provozovatele soustavy uskutečněné v rámci řízení dodávky elektřiny do sítě za následek vznik povinnosti poskytnout odškodnění podle ustanovení o odstranění tvrdosti.
- 11 b) Navzdory tomuto odklonu od zásady výlučnosti, který se zakládá na unijním právu, je nejasné, zda je podle německého práva každé zařízení pro výrobu elektřiny, které využívá jakýkoli, byť sebemenší podíl obnovitelných zdrojů energie, třeba kvalifikovat jako zařízení podle EEG, takže má přednost při připojení a dodávce elektřiny do sítě. Vzhledem k tomu, že německý zákonodárce v EEG 2004 zamýšlel provést požadavky stanovené směrnicí 2001/77/ES a neexistují žádné indicie naznačující, že měl v úmyslu jít nad rámec těchto požadavků, je pro účely výkladu ustanovení německého práva, která jsou relevantní v projednávané věci, předně rozhodující pojem unijního práva „elektřina vyrobená z obnovitelných zdrojů energie“ [čl. 2 písm. c) směrnice 2001/77/ES]. Soudní dvůr Evropské unie se výkladem tohoto ustanovení ještě nezabýval. Daný výklad není ani nesporný.
- 12 aa) Podle čl. 2 písm. c) směrnice 2001/77/ES se elektřinou vyrobenou z obnovitelných zdrojů energie rozumí elektřina vyrobená v zařízeních, která využívají pouze obnovitelné zdroje energie, a část elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů energie v hybridních zařízeních, která využívají i konvenční zdroje energie. Pojem „hybridní zařízení“ není ve směrnici objasněn. Není ani jednoznačný. V technice jsou ovšem zpravidla jako hybridní označována zařízení, která k výrobě energie využívají několik různých technologií (například solární energii a plyn). Při takovémto výkladu by pojem „hybridní zařízení“ nezahrnoval taková zařízení, která v rámci téhož procesu výroby elektřiny pouze využívají

různé – obnovitelné i tradiční – zdroje energie ve formě směsi. Je tomu tak tehdy, pokud jsou různé zdroje energie (například dřevěné pelety a uhlí) pro účely výroby energie teprve smíseny, i tehdy, pokud se v zařízení – jako v případě spalovny odpadů dotčené v projednávané věci – k výrobě energie využívají obnovitelné a fosilní zdroje energie v již existující směsi, jejíž složení je proměnlivé a nelze je ovlivnit. Oba posledně uvedené typy zařízení by pak nemohly být kvalifikovány jako zařízení pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů, na která se vztahují ustanovení zákona o energiích z obnovitelných zdrojů týkající se přednostní dodávky do sítě a odškodnění za tvrdost.

- 13 bb) Výše uvedené definici hybridního zařízení podle čl. 2 písm. c) směrnice 2001/77/ES by však mohla být na překážku skutečnost, že sama tato směrnice jednak jako obnovitelný zdroj energie definuje biomasu [čl. 2 písm. a) směrnice 2001/77/ES, stejně i čl. 2 písm. a) směrnice 2009/28/ES] a jednak pod pojem „biomasa“ zahrnuje i „biologicky rozložiteln[ou] část průmyslového a komunálního odpadu“ [čl. 2 písm. b) směrnice 2001/77/ES, stejně i čl. 2 písm. e) směrnice 2009/28/ES]. Uvedené by mohlo hovořit ve prospěch toho, že elektřinu vyrobenou spálením této části je třeba považovat za elektřinu z obnovitelných zdrojů energie a dané zařízení pro výrobu energie by z hlediska německého práva bylo třeba kvalifikovat jako zařízení podle EEG, které je třeba upřednostnit při dodávce do sítě.
- 14 cc) V potaz je třeba vzít i skutečnost, že směrnice 2001/77/ES byla mezitím zrušena a nahrazena směrnicí 2009/28/ES. Tato směrnice měla být členskými státy provedena do 5. prosince 2010, a tedy již před obdobím let 2011 až 2016, které je relevantní v projednávané věci. Německé právní předpisy tedy musí být v projednávané věci vykládány v souladu se směrnicí 2009/28/ES. Vyvstává tudíž otázka, zda je třeba „zařízeními využívajícími obnovitelné zdroje energie“ ve smyslu čl. 16 odst. 2 písm. c) směrnice 2009/28/ES rozumět nejen pouze zařízení, která využívají několik různých technologií výroby elektřiny (tedy hybridní zařízení ve výše uvedeném smyslu), ale i taková zařízení, která elektřinu vyrábějí z předem smíšených zdrojů energie jako například ze směsného odpadu, který obsahuje proměnlivý podíl biologicky rozložitelného průmyslového a komunálního odpadu (první předběžná otázka). V případě kladné odpovědi na tuto otázku vyvstává další otázka, a to zda musí být takovéto zařízení podle čl. 16 odst. 2 písm. b) při distribuci elektřiny upřednostněno i v případě, že energie vyrobená v daném zařízení nepochází převážně z biologicky rozložitelné části odpadu (druhá předběžná otázka).
- 15 c) Předkládající senát se i s ohledem na unijní právo přiklání k tomu, že ustanovení zákona o energiích z obnovitelných zdrojů, která se týkají přednostní dodávky do sítě, a tedy i ustanovení o odstranění tvrdosti, musí být vykládána v tom smyslu, že se na zařízení, která nevyužívají výlučně obnovitelné zdroje energie, použijí pouze v případě, že v nich jsou obnovitelné a tradiční zdroje energie využívány v rámci oddělených systémů. Na zařízení, ve kterých je – jako v případě výroby elektřiny spalováním odpadu – využívána již existující směs obnovitelných a tradičních zdrojů energie, jejíž složení je proměnlivé a nelze je

ovlivnit, by se ale pravidlo o přednostní dodávce do sítě a ustanovení o odstranění tvrdosti každopádně měly použít pouze tehdy, pokud průměrný podíl obnovitelných zdrojů energie převyšuje průměrný podíl tradičních zdrojů energie.

- 16 aa) V souladu se smyslem a účelem zákona o energiích z obnovitelných zdrojů je, aby zařízením pro výrobu elektřiny, která využívají již existující směs obnovitelných a tradičních zdrojů energie, jejíž složení je proměnlivé a nelze je ovlivnit, byly přednost při připojení a dodávce do sítě, jakož i odškodnění podle ustanovení o odstranění tvrdosti, které je s ní spojeno v případě snížení dodávky elektřiny do sítě, v každém případě poskytnuty pouze tehdy, pokud daná zařízení přinejmenším převážně používají obnovitelné zdroje energie. V případě takovýchto zařízení by – na rozdíl od zařízení, která vzájemně kombinují dvě nebo více technologie výroby elektřiny – poskytnutí přednosti při připojení a dodávce do sítě nutně znamenalo zvýhodnění nejen části elektřiny, která pochází z obnovitelných zdrojů, ale i elektřiny z tradičních zdrojů. Takováto zařízení totiž v situacích, kdy bezpečnost sítě vyžaduje snížení dodávky elektřiny do sítě, nemají možnost omezit výrobu elektřiny na část pocházející z obnovitelných zdrojů energie – například zachováním provozu větrné a odstavením plynové turbíny. Uvedené by mělo za následek nejen to, že provozovatel soustavy by taková „smíšená zařízení“ v případě provádění opatření v rámci řízení dodávky elektřiny do sítě musel oproti konvenčním elektrárnám zvýhodnit jako celek a ve vztahu k veškeré elektřině, kterou vyrobila. Musel by je rovněž přednostně připojit k síti. To by v případě nedostatečné kapacity sítě mohlo mít za následek, že by bylo zmařeno nebo přinejmenším odloženo připojení zařízení, které bylo vybudováno později a využívá výlučně obnovitelné zdroje energie. Otázka, zda je takovéto zvýhodnění odůvodněné dokonce i v případě zařízení, která elektřinu alespoň převážně nevyrábí z obnovitelných zdrojů energie, se jeví o to spornější.
- 17 bb) Tento výklad by měl v projednávané věci za následek, že žalobkyni by na základě ustanovení zákona o energiích z obnovitelných zdrojů o odstranění tvrdosti nevznikl žádný nárok. Její zařízení totiž vzájemně nekombinuje různé technologie výroby energie, není tedy hybridním zařízením ve výše uvedeném smyslu, nýbrž používá předem smíšené zdroje energie s proměnlivým složením, přičemž podle jejího tvrzení není podíl obnovitelných zdrojů převažující.
- 18 d) Pokud by bylo třeba „výrobními zařízeními využívajícími obnovitelné zdroje energie“ ve smyslu čl. 16 odst. 2 písm. c) směrnice 2009/28/ES rozumět nejen hybridní zařízení ve výše uvedeném smyslu, ale i taková zařízení, která elektřinu vyrábějí z předem smíšených zdrojů energie jako například ze směsného odpadu, který zčásti obsahuje biologicky rozložitelný průmyslový a komunální odpad, aniž převažuje biologicky rozložitelný odpad, vyvstala by s ohledem na smysl a účel zákona o energiích z obnovitelných zdrojů další otázka, a to zda v případě uvedených smíšených zařízení existuje alespoň určitá hranice relevantnosti využívaného podílu obnovitelných zdrojů energie, v případě jejíhož nedosažení by takové smíšené zařízení již nebylo možné považovat za „výrobní zařízení využívající obnovitelné zdroje energie“ (třetí předběžná otázka).

- 19 e) Je-li kladná i odpověď na třetí předběžnou otázku, je třeba objasnit, jaký podíl této hranici odpovídá nebo jak je třeba ji stanovit (čtvrtá předběžná otázka).
- 20 f) Konečně pro případ, že odpověď na první a druhou předběžnou otázku je kladná a zařízení žalobkyně může překonat případnou hranici relevantnosti stanovenou na základě odpovědí na třetí a čtvrtou otázku, vyvstává otázka, zda lze při uplatňování pravidel vztahujících se na elektřinu z obnovitelných zdrojů energie na elektřinu, která byla z biologicky rozložitelného odpadu vyrobena pouze zčásti, použít právní úvahu, na které je založen čl. 5 odst. 3 druhý pododstavec směrnice 2009/28/ES, takovým způsobem, že se tato pravidla použijí pouze na část elektřiny vyrobenou z obnovitelných zdrojů energie a tato část se vypočítá na základě energetického obsahu každého zdroje energie (pátá předběžná otázka). Tato okolnost je relevantní s ohledem na skutečnost, že v tomto případě bude podle německého práva, které musí být vykládáno s ohledem na unijní právo, třeba rozhodnout, zda se nárok na odškodnění zakládající se na ustanovení o odstranění tvrdosti vztahuje na ušlé příjmy za veškerou elektřinou vyrobenou v zařízení žalobkyně, nebo pouze na část elektřiny – kterou je v takovém případě třeba určit, která se vyrábí z biogenní složky směsi odpadů.

[omissis]

PRACOVNÍ DOKUMENT